

Reisverslag Canada mei 2011

Vrijdag 6-5-2011

Eindelijk was het zover, na maanden van voorbereiding en wachten, vandaag omstreeks 08:00 uur werd ik door de taxi opgehaald. Dat was vroeg genoeg aangezien ik pas om 13:45 uur met het vliegtuig vertrekken zou.

Omstreeks 11:00 uur waren we op het vliegveld en ik heb me direct ingecheckt zodat ik van m'n zware koffer af was. Maar nu moest ik mezelf nog ruim twee uur zien te vermaken. Dus eerst maar naar het restaurant voor een kop koffie. Na drie koppen koffie ben ik lekker buiten op het terras gaan zitten in de zon. Het was heerlijk weer zoals ik wel vaker had als ik met het vliegtuig op vakantie ging.

Na een uurtje ben ik naar buiten gegaan om nog even genoeg te roken aangezien ik de komende tien uur niet meer roken kon. Het vliegtuig vertrok mooi op tijd en iets voor tweeën hingen we in de lucht.

Onderweg lekker een aantal films gekeken en een beetje van het uitzicht genoten, aangezien we net over Groenland en een stukje Noordpool vlogen was dit wel



interessant om eens een keer gezien te hebben. Omstreeks 13:50 uur lokale tijd landden we op Vancouver-airport en nog geen drie kwartier later stond ik buiten de terminal, dus dat was wel lekker vlot verlopen allemaal. Ik moest natuurlijk eerst even roken voordat ik de taxi zou nemen naar het hotel. Met de taxi naar het hotel gegaan, wat ongeveer 30

minuten duurde dus omstreeks 15:30 uur was ik daar. Toen ik me wou inchecken hoorde ik dat m'n kamer nog niet klaar was en dat ik omstreeks 16:00 uur er in kon. Dat was dus een mooi moment om naar Fraserway te bellen om een afspraak te maken voor maandag ochtend om opgehaald te worden. Ook dit verliep erg vlot mede doordat ik gewoon Nederlands kon praten, dat was dus voor maandag geregeld. Toen maar de bar in en een paar biertjes drinken. Aangezien ik een roker ben duurde het niet lang of ik moest roken, en dat moest buiten want in Canada mag je nergens binnen roken. Ik naar buiten dus en je mag dus ook niet naast de ingang gaan staan met het gevolg dat ik bijna bij de stoeprand stond. Dat duurde niet lang of de eerste auto stopte en de bestuurder wenkte dat ik oversteken kon. Ik een stap naar achter en gaf aan dat ik niet naar de overkant hoefde, was wel apart. Ook had ik het gevoel dat bijna iedereen die langs kwam me aankeek met een blik van daar heb je er weer één, zo'n roker. Of dat echt was dat weet ik niet maar dat gevoel kreeg ik wel. Mijn kamer was ruim en netjes met een mooi uitzicht op de Granville Bridge.

S 'Avonds ben ik in het restaurant van het hotel wezen eten, wat erg goed was. Daarna nog een paar biertjes gedronken en ben vroeg naar bed gegaan aangezien ik de volgende dag weer vroeg op wou.

Zaterdag 7-6-2011

De volgende dag rond acht uur liep de wekker af want er was vandaag een vol programma, dat viel wel mee maar wou toch een aantal dingen gaan doen. Rond negen uur ben ik naar de pond gegaan waarmee je naar Granville Island werd gebracht. Daar aangekomen heb ik een beetje rondgelopen en heb toen bij een eettentje ontbeten. Daarna heb ik nog wat rondgelopen en rond gekeken. Op Granville Island heb je vele leuke kleine winkeltjes, ateliers, kleine eettentjes, werkplaatsjes en een grote overdekte markt waar alles vers en mooie kwaliteit had. Dit was allemaal heel leuk om te zien alleen het weer was niet echt lekker, het miezerde de gehele ochtend.



Rond de middag ben ik weer met het pondje teruggegaan en ben toen naar Burrard Bridge Bar & Grill gegaan om wat te gaan eten. Had op internet gezien dat je daar goed vis kon eten. Daar aangekomen was het nog rustig en ben aan de bar gaan zitten. Daar heb ik me een mooi Canadees biertje laten tappen door een even mooie bar dame. Na een biertje of twee heb ik wat eten besteld, wilde zalm natuurlijk. Dit was een behoorlijk groot stuk zalm en verrukkelijk, heel vlezig van structuur en vol van smaak. Dit was zalm zoals zalm behoort te zijn en kan me niet herinneren ooit zo iets gegeten te hebben. Met de bar dames leuk gesproken over waar ik vandaan kwam, mijn vakantie plannen en over wat ik vandaag nog meer wou gaan doen. Aangezien ik nog naar Stanley Park wou om de totems te zien vertelde één van de dames hoe ik daar het beste via de leukste route naar toe kon lopen, dat zou ongeveer een uurtje lopen zijn en zou langs het water zijn.

Ondertussen was het weer opgeklaard en begin de zon te schijnen en besloot ik om maar eens een wandeling te gaan maken. Nam afscheid van de dames en vertelde dat ik hoogstwaarschijnlijk de volgende dag weer zou komen eten.



In Stanley Park aangekomen kon ik de totems niet direct vinden maar na wat omzwervingen had ik ze toch gevonden, maar had ondertussen wel het halve park gezien, wat me wel tegen viel, dus kon ik ook afstrepen van m'n lijst. De totems waren wel grappig om te zien maar niet echt bijzonder. Ik ben langs de Coal Harbour richting het Congres Centre weer richting het hotel gelopen. Onderweg moest ik wel een aantal keer schuilen voor de regen die met bakken naar beneden kwam. Aan het eind van de middag was ik terug

in het hotel, ben me wezen douchen en andere kleren aangedaan en ben naar beneden naar het restaurant gegaan om wat te drinken en te eten.

Die dag waren er drie stelletjes Nederlanders aangekomen dus heb daarmee de verdere avond ervaringen en tips uitgewisseld, natuurlijk was bier er ook weer bij en het werd toch vager en later dan de bedoeling was, maar het was wel gezellig.

Zondag 8-6-2011

De volgende dag rustig bijkomen met koffie en een ontbijtje, samen met een Nederlands stel van de vorige avond. Ze zaten vol verbazing naar mijn ontbijt te kijken aangezien dat wat ik had niet op de kaart stond, ik zei gewoon bestellen wat je hebben wilt of het nu op de kaart staat of niet. Als het echt niet kan dan vertellen ze je dat wel. Toen de ober er aan kwam vertelde ze hem dat ze het zelfde wilde hebben als ik had, dit was geen probleem. Tijdens het ontbijt vroegen ze wat ik die dag ging doen aangezien ze zelf geen idee hadden om te gaan doen. Ik vertelde het een en ander over Vancouver en wat ik gedaan had en nog zou gaan doen. (Hoezo voorbereid op vakantie gaan)

Rond een uur of tien zijn we richting de pond gelopen om te laten zien hoe je bij Granville Island kon komen, vervolgens ben ik doorgelopen naar Burrard Bridge Bar & Grill om wat te drinken en om weer een stuk zalm te gaan eten. Toen ik daar binnen kwam werd ik met open armen ontvangen en moest gelijk gaan zitten en vertellen wat ik de vorige dag gedaan had. Na het eten ben ik naar de Coal Harbour gegaan om een rondvaart door de haven van Vancouver te gaan maken.

Daar aangekomen heb ik een kaartje gekocht en na ongeveer 15 minuten konden we aan boord. Had ik dus weer perfect gepland en kon ik ook afstrepen.



Op de boot was het wel frisjes maar in ieder geval was het droog met een waterig zonnetje die er af en toe doorheen kwam. Vancouver is van af het water wel mooi



om te zien, vooral de skyline.

Toen ik weer terug op de vaste wal was ben ik nog een beetje door Down-Town gelopen en ben rustig richting hotel gelopen.

S 'avonds weer in het hotel gegeten en gedronken met wat toeristen en redelijk bijtijds naar bed gegaan omdat ik de volgende dag vroeg opgehaald zou worden. Al met

al vond ik Vancouver een beetje tegenvallen, misschien had dat ook wel te maken met het weer, wat niet echt geweldig was, en als je niet echt een wandelaar bent zoals ik is het ook wat minder aangezien de afstanden die je aflegt best wel groot zijn. (van

de ene kant van Down Town naar de ander kant was ongeveer een uur lopen, en als je bv nog door Stanley Park wil dan ben je al moe voordat je het park in gaat)

Maandag 9-6-2011 (Vancouver-Cache Creek > 335 km)

Vandaag zou het gaan gebeuren, het begin van mijn camper reis.

Rond acht uur werd ik opgehaald en gingen we naar het verhuurbedrijf, en omstreeks negen uur waren we daar. Vervolgens naar het kantoor voor de hele papierwinkel. Na ongeveer 30 minuten was ik aan de beurt, gelukkig kon ik gewoon in het Nederlands praten, mijn Engels is wel redelijk maar in je eigen taal is toch wel zo prettig. Toen dat allemaal geregeld was kon ik naar m'n camper (RV) om vast alles in te ruimen en zou daar ter plekke nog uitleg krijgen over de RV. Na de nodige uitleg en controle van de RV aan de buitenkant op eventuele beschadigingen kon ik omstreeks elf uur vertrekken met m'n RV.

Bij het verhuurbedrijf hadden ze me ook naar mijn route gevraagd om Vancouver uit te komen en ik had verteld hoe ik rijden wou, maar bij de balie hadden ze me een betere weg verteld en inderdaad was ik zo Vancouver uit.

Het was wel even wennen om met de RV te rijden maar na een uurtje was ik er wel aan gewend en vond het een relaxte bak om mee te rijden.

Na een kleine twee uur was ik net voorbij Hope en besloot een kleine pauze te houden en wat foto's te maken. Op de parkeerplaats even een kopje koffie gemaakt en een peukje gedaan. Ik ondervond dit als zeer prettig dat je lekker rond kan rijden en toch alles bij je hebt zoals even koffie maken. Ik genoot nu al van m'n RV. Na een klein kwartiertje ging ik weer verder aangezien ik nog zo'n 200 km rijden moest en onderweg nog de nodige dingen wou zien en doen. Na een klein uurtje kwam ik bij



Hell's Gate aan. De RV geparkeerd en een kaartje gekocht voor de Airtram voor slechts twee dollar.

Tijdens de rit naar beneden kreeg ik van de 'bestuurder' enige tekst en uitleg van het ontstaan van de Hells Gate en van de geografie van de omgeving, dat was erg interessant om te horen. Ondertussen genoot ik van het uitzicht wat je had van uit de kabelbaan.

Na wat rond gelopen te hebben, onderandere over de hangbrug en wat gedronken en gegeten ben ik weer in de kabelbaan naar boven gegaan, want ik had niet alle tijd van de wereld, had ook deze dag weer behoorlijk volgepland.

Verder in de richting van Lytton goed vijftig km verder, waar ik boodschappen zou doen (wat ik gepland had).

In Lytton boodschappen gedaan voor de eerste paar dagen, voornamelijk drinken en brood met wat beleg. Ik zou tijdens de rondrit veel in restaurants gaan eten dus had niet de hele wereld nodig. Van uit Lytton moest ik nog een kleine 100 km rijden naar Cache Creek waar ik de eerste nacht zou overnachten op een campground.

De weg ging langs de Thomson River door een zeer droog en warm gebied wat zeer indrukwekkend was om te zien, je bleef van

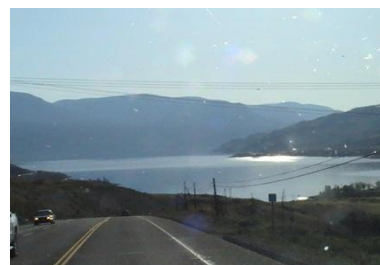


verbazing in verbazing vallen. Omstreeks 17:00 uur kwam ik Cache Creek en heb daar gelijk bij het eerste tankstation getankt. Dat was ook een hele belevenis. Wou gaan tanken maar er kwam niets uit, ik dus naar binnen. Daar kreeg ik te horen dat ik eerst betalen moest voordat ik wou gaan tanken. Ik vertelde de man dat ik niet wist hoeveel benzine ik nodig had aangezien dit de eerste keer was dat ik met een RV reed en ook de eerste keer was dat ik dus tanken moest en dus niet wist hoeveel ik nodig had. Na wat heen en weer gepraat kon ik mijn visa kaart en rijbewijs bij de kassa laten en gaan tanken om vervolgens daarna te betalen. Na het tanken wist ik dus ook hoeveel liter in de tank ging, maar liefst ruim 120 liter! Dat had ik nu ook geleerd dus.

Na het tanken reed ik door naar de campground; Brookside Campsite. Daar aangekomen moest ik me eerst melden bij het kantoor, vertelde dat ik voor één nacht een plek wou. Na ongeveer 10 minuten stond ik weer buiten en reed naar de aangewezen plek. Het was een ruime nette en eenvoudige campground maar voor één nacht goed genoeg. Rond een uur of zeven heb ik Christine gebeld om te vertellen dat ik onder weg was en om de afspraak van volgende week dinsdag te bevestigen. Hierna ben ik naar Cache Creek gereden om wat te gaan eten. Omstreeks tien uur ben ik gaan slapen, de volgende dag weer veel km rijden dus weer vroeg op.

Dinsdag 10-6-2011 (Cache Creek-Valemount 488 km)

De volgende dag ben ik tussen 07:00 en 07:30 uur gaan rijden richting Valemount waar ik zou overnachten. Had weer een vol programma, ruim 480 km rijden en onderweg ook nog waterval bezichtigen en regelmatig stoppen op mooie plaatsen, gekkenwerk dus weer. Eerst maar richting Clearwater waar vlakbij de Spahats Falls zijn, zo'n 200 km rijden. Na ongeveer 35 km kwam ik aan bij Kamloops Lake waar je verschillende mooie uitkijk punten hebt. Het meer is ongeveer 26 km lang en ligt 10 km west van Kamloops.



De weg tussen Kamloops en Clearwater was een beetje saaie weg, continu door de bossen met weinig interessante dingen om te zien. De weg loopt langs de North



Thomson River maar is veel minder spectaculair dan tussen Lytton en Cache Creek.

In Clearwater, na 125 km saaie weg, moest ik links af van de hoofdweg om bij de Spahats Falls te komen. De Spahats Falls bevinden zich in het Wells Gray Provincial Park, van de hoofdweg ongeveer 10km rijden. Daar aangekomen was de hele parkeerplaats leeg en was er geen mens te bekennen, lekker rustig dus. Ik moest een smal paadje volgen en kwam na

ongeveer 10 minuten lopen bij de waterval. Onderin de afgrond ligt het gehele jaar sneeuw/ijs, dit omdat hier de zon nooit schijnt. Bij de waterval kon je ook goed de lava lagen van 1 miljoen jaar oud zien. Had nooit geweten dat het een vulkanisch gebied was. Na een klein half uurtje ben ik terug gegaan naar de RV want ik moest nog meer zien die dag. Verder het park ingereden

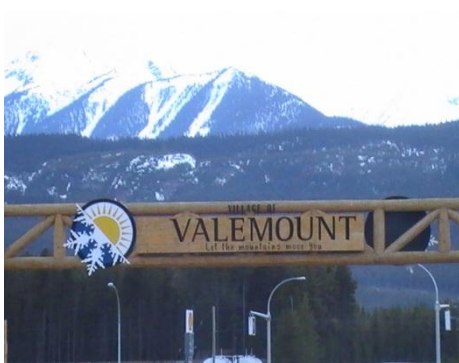
want er waren nog meer watervallen (Helmcken Falls). Even later zag ik links op een stuk gras nog een kleine kudde bizonnen staan grazen, die zijn best wel groot. Na ongeveer 25 km zag ik rechts in een zij pad iets groots van zwart, trapte dus gelijk op de rem en was er van overtuigd dat het een beer was. Ik moest eerst een stukje achteruit voordat ik rechts het pad in kon,



en inderdaad rechts van het pad zat een grote zwarte beer, liet de RV langzaam naar voren gaan en op ongeveer 10m afstand ben ik gestopt en heb de beer gefilmd en een foto gemaakt, totdat hij na ongeveer 5 minuten links het bos in liep. Die kon ik dus ook afstrepen.

Na ongeveer nog eens 10km verder gereden te hebben kwam ik bij de parkeerplaats van Helmcken Falls, echter naar de waterval was het ruim een uur lopen, daar heb ik dus van afgezien.....tijdgebrek weer.

Ik ben toen weer teruggereden naar Clearwater om daar in een restaurant te gaan lunchen, deze had ik al op internet gevonden, the Painted Turtle aan het Dutch Lake. Daar lekker en goed gegeten en gedronken weer verder in de richting van



Valemount. De weg naar Valemount was wederom weer een saaie weg en er viel weinig interessants te zien.

Rond een uur of vijf kwam ik in Valemount aan, even een paar boodschapjes doen, tanken en geld pinnen om vervolgens naar de campground te gaan; IRVin's RV Park & Campground. Ook was het hier

netjes, schoon en ruim en erg rustig. Het was te merken dat je nog aan het begin het seizoen zat. Vandaag veel km's gereden en een hoop dingen gezien. Het rijden met de RV bevalt steeds beter, had vandaag ook ontdekt hoe de cruise control werkt en dat maakt het rijden nog veel prettiger en relaxter. Het mooiste van vandaag was toch de ontmoeting met een beer.



Woensdag 11-6-2011 (Valemount-Jasper e.o. 242km)

Ook vandaag weer vroeg op en omstreeks 07:00 uur weer achter het stuur om richting Jasper en omgeving te gaan, had weer veel te doen en te zien. Ik zou onderweg na ongeveer 25 km gaan ontbijten aan de Fraser River, had op internet gezien dat je daar een parkeerplaats had aan het water. Daar aangekomen stonden er al een aantal auto's en op de tweede parkeerplaats stond een grote vrachtwagen dus besloot ik om verder te gaan. Na ongeveer 5 km kwam er weer een parkeerplaats en die was leeg, stoppen dus en ontbijten met een lekker bakje koffie. Na ongeveer 10 minuten zag ik een groot bord met info erop, bleek ik bij de Rearguard Falls te zijn. Dat moest ik dus zien, deze info was nieuw voor me. Ik volgde het smalle pad naar beneden en al gauw hoorde ik de waterval al. Na



ongeveer 10 minuten kwam ik beneden bij de waterval, deze was niet hoog of spectaculair maar was toch wel de moeite waard om even gezien te hebben. Was het toch goed dat ik niet eerder parkeren kon. Even later ben ik weer verder gereden. Vandaag hoefde ik niet heel veel km's te rijden, ongeveer 250 km, maar omdat ik van Britisch Columbia naar Alberta reed ging de klok een uur vooruit, was dus een uur kwijt.

Ongeveer 15 minuten later reed ik Mount Robson Park binnen met de hoogste berg van de Rocky Mountains,



Mount Robson (3954m). Helaas was het bewolkt en kon ik de top van Mount Robson niet zien en omdat het ook een beetje aan het motregenen was had ik maar besloten om niet naar de voet van Mount Robson te lopen. Als het goed zou zijn

ging ik vandaag een hoop mooie dingen zien, dus iets minder was ook niet erg, had ik meer tijd voor de dingen die nog gingen komen vandaag. Tien minuten later reed ik langs de oever van Moos Lake, deze was nog helemaal bevroren en was dus niet zo spectaculair als ik op internet gezien had. Dat was wel jammer maar dit had toch ook



wel wat om zo'n grote witte vlakte te zien. Rond een uur of half negen passeerde ik de grens van Britisch Columbia-Alberta en moest de klok een uur naar voren. Iets over tien was ik bij de parkeerplaats van Mount Wistler bij Jasper. Hier zou ik met de kabelbaan naar

boven gaan, naar rond de 2200m. Ook hier was het nog erg rustig wat wel zo prettig was, hoefde je niet te vechten om een plekje en kon je rustig van het uitzicht genieten. Je zag beneden Jasper, de Athabasca River, Icefield Parkway en een groot deel van Jasper National Park. Ondertussen was het weer aardig opgeklaard en kwam de zon ook regelmatig door, echter boven op 2200m waaide het behoorlijk dus voor je gevoel was het behoorlijk frisjes, maar uit de wind in de zon was het best lekker. Het uitzicht was zo adem



benemend dat ik er wel een paar uur blijven kon, echter na ongeveer 45 minuten ben ik weer naar beneden gegaan. In de middag had ik nog drie dingen op het programma staan om te gaan doen, Malinge Lake, Sunken Lake en de Malinge Canyon (ongeveer 110 km) dus dat moest te doen zijn. Na een klein uurtje rijden kwam ik bij Sunken Lake aan, hier de RV op een parkeerplaats gezet en eerst even wat koffie gedronken en wat gegeten. Het meer was zo goed als leeg en leek wel een beetje op de Waddenzee bij eb, maar dan op 1550m hoogte (haha). Na een kleine pauze verder gereden naar Malinge lake, als het goed was kon je daar vanaf vandaag daar een ronvaart maken over het meer. Maar mijn voorgevoel zei dat het meer bevroren was net zoals Moos Lake, en dat lag toch een stuk lager. Bij Malinge Lake aan gekomen was het inderdaad nog bevroren en er lag ook nog behoorlijk wat sneeuw, zo ongeveer



een kleine meter. Aan de ene kant was het wel jammer dat het meer bevroren was aangezien het één van de meest gefotografeerde meren van Canada is. Ook hier waren er weinig mensen en het was duidelijk te merken dat het seizoen nog niet echt begonnen was en dat ik aan de vroege kant was. Ik vond dit wel een prettige bijkomstigheid dat het overal zo rustig was,

dan kon je volop genieten. Na Malinge Lake reed ik over de zelfde weg weer terug



(kon ook niet anders) om naar de Malinge Canyon te gaan. Onderweg moest ik regelmatig stoppen voor foto en film maar ook voor de berggeiten die gewoon midden op de weg stonden en ook bleven staan toen ik er aan kwam rijden, ook als je net de (blinde) bocht kwam. Nu snap ik ook waarom je hier in de parken niet harder mag dan 60-70 km, want het grote wild geeft niet echt mee als er tegen aan rijdt. Na een klein uurtje was ik bij de malinge Canyon. Op de P-plaats kwam ik nog een Nederlands stel tegen en heb nog even staan praten en tips

uitgewisseld en zij bleken 's avonds ook op de zelfde campground te staan als ik. Na een klein half uurtje ben ik naar de canyon gelopen. Bij de eerste brug kreeg je al gelijk een mooi indruk van de canyon en keek je gelijk zo'n 90m naar beneden. Dit was echt mooi en indrukwekkend om te zien en daar moest ik natuurlijk meer van zien. Tegen beter weten in ben ik tot bijna het eind gelopen maar ik moets ook nog terug en dat ging behoorlijk naar boven, onderweg natuurlijk weer een aantal keren dood gegaan. Na deze vermoeiende wandeling even uitrusten in het restaurant wat erbij was en nagenieten van de wandeling, was zeer indrukwekkend en mooi om te zien.

Na deze vermoeiende tocht en na wat rust ben ik weer verder gereden in de richting van Jasper, onderweg bij Jasper even tanken, wat gewoon ging zoals ik gewend ben en niet eerst betalen en dan tanken.

In Jasper aangekomen opzoek gegaan naar een p-plaats, want ik moest nog wat boodschappen doen en eten. Had op internet al een restaurant gezien die me wel goed leek dus op zoek naar Something Else Stake Restaurant, en daar had ik niet veel tijd voor nodig. Daar binnen gekomen werd ik naar een plaats begeleid en na de



kaart gezien te hebben heb ik besteld; Alberta Steak! Aangezien ik niet op de hoogte was van de gewichten, die in Canada met oz. gaat kreeg ik toch een stuk vlees op m'n bord waarvan ik dacht moet dat allemaal op?! Had een steak besteld van 25 oz, bleek later dus een kleine 800gr te zijn. Na

het lekkere en goede eten zat ik behoorlijk vol, wat ook niet zo gek was. Rond een uur of zes reed ik Whistlers campground op om daar te overnachten. Aangezien deze campground in het National Park was



kreeg je bij de ingang de nodige info over het niet en wel te doen tijdens het camperen op een natuurcamping. Het wild kon gewoon over de campsite lopen, beren

dus ook. Naast de RV heb ik 's avonds nog een klein kampvuurtje gemaakt en was er met een pot koffie en een boek er lekker bij gaan zitten. Al vrij snel begon het fris te worden en was het wel te merken dat je net boven de 1000m zat en ben vroeg naar bed gegaan, ook omdat al die indrukken en wandelingen me behoorlijk moe gemaakt hadden. Al met al weer een dag om nooit meer te vergeten, wat is Canada toch een mooi land (van wat ik er van gezien heb; niet veel dus haha).

Donderdag 12-6-2011 (Jasper-Lake Louise 243 km)

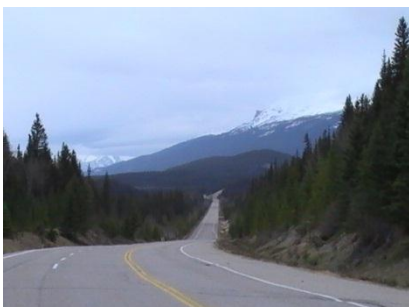
Vandaag weer vroeg wakker en weer vroeg achter het stuur, vandaag zou ik het mooiste deel van de reis te zien krijgen; de Icefield Parkway, een aantal watervallen, Columbia Icefield en een aantal grote meren en hopelijk ook nog het nodige wild. Ik was nog amper op de Icefield Parkway of ik zach links aan de bosrand iets grijs lopen, ben gelijk gestopt en zag nog net dat het een grijze wolf was, helaas heb ik



die net niet op camera kunnen krijgen. De dag begon dus alweer goed. Na nog geen 10 minuten rijden zag ik rechts van de weg ruim 30 Wapiti's ookwel Elk genaamt. Deze lijken op elanden maar zijn net iets kleiner maar weer groter dan een hert. Deze stonden lekker in de ochtendzon op een grasveld te onbijten en

bleven rustig staan terwijl ik op zo'n 30m afstand stond. Helaas waren er geen mannetjes bij, want die zijn erg imposant met hun grote gewei. Na ongeveer 15 minuten begonnen ze langzaam het bos in te lopen en bestool ik om verder te rijden. Na ongeveer een half uurtje rijden kwam ik bij de Athabasca Falls aan. De parkeerplaats was nog helemaal leeg en was er geen mens te bekennen, lagen

natuurlijk nog allemaal op één oor. Beter voor mij had ik alles weer voor me zelf en kon ik doen en laten wat ik zelf wou. Dat moest ook wel want om mooie foto's te maken moest ik hier en daar even over het hekje klimmen wat nadrukkelijk verboden was (boefje). Rondom de waterval voelde je de grond trillen en hoorde je alleen maar het brullen van de waterval, wat een water kwam hier naar beneden en was bijna niet te geloven dat deze waterval in de winter helemaal bevroren was. Na een kleine 45 minuten ging ik, na wat koffie, weer verder.



De Icefield Parkway was een schitterende weg met eindeloze rechte einden en vergezichten, de RV op

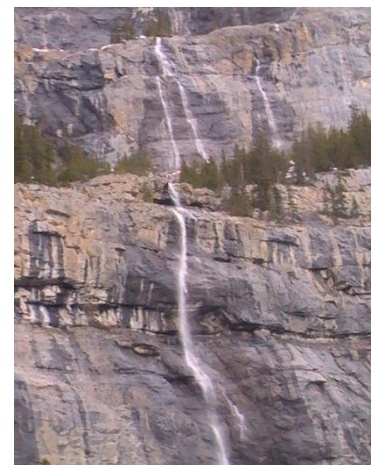


cruise control op zo'n 60km en lekker relaxt rondkijken en hier en daar even stoppen voor een foto, filmpje of een bakje koffie (alles vanuit de rust). Na weer een klein half uurtje kwam ik bij de Sunwapta Falls, ook weer niemand te bekennen en alles voor mij alleen, heerlijk als je alles voor je zelf hebt. Deze waterval was totaal anders dan de vorige en het water had de bodem meer uitgesleten en was dieper maar des al niet te min was ook deze waterval zeer indrukwekkend maar had het na zo'n 15 minuten wel weer gezien.



Na ongeveer 50 km omstreeks 10:00 uur kwam ik aan bij het Columbia Icefield en zette de RV op de parkeerplaats. Binnen gekomen bij het Icefield Centre heb ik een kaartje gekocht om mee te gaan de gletsjer op. Omstreeks half elf gingen we met een gewone bus het begin van de gletsjer op, na een minuut of 15 moesten we overstappen in een iets

grotere bus met wat grotere wielen en daarmee gingen we het gletsjerijs op. Helaas was het behoorlijk bewolkt en waaide het stevig en mede hierdoor was het bere koud op de gletsjer, wat wel jammer was en na zo'n 15 minuten had ik het wel gezien en had het ook koud echter duurde het nog een kwartier voordat we vertrokken. Toen we net weg reden kwamen er net drie andere 'bussen' aan met toeristen, want ja we waren met 8 man de eerste die boven waren en hadden dus de gehele gletsjer voor ons zelf. Toch wel bizar om te weten dat je op een ijsmassa staat van ruim 300m dik. Toen we weer terug waren bij het Icefield Centre begon de zon door te breken. Jammer genoeg heb ik niet de gehele gletsjer gezien maar wel een behoorlijke indruk van gekregen van de 6 km lange gletsjer. Ook het rijden in de aangepaste bus was een beleving. Terug in de RV eerst maar de kachel even aan en een warme bak koffie gemaakt om een beetje te ontdooien. Na ruim een kwartier maar weer verder gereden. Dit was toch echt wel zeer indrukwekkend en blij dat ik deze tour gedaan had. Na iets meer dan een half uurtje kwam links van de weg de Weeping Wall in zicht. Toen ik net uit de RV stapte brak er een groot stuk ijs van de Weeping Wall af, aangezien nog een groot gedeelte bevroren was. Heb zeker tien minuten gewacht met de camera in de aanslag, misschien dat er nog een groot stuk ijs naar beneden zou komen maar niet dus. Ook dit verschijnsel was adembenemend en ook hier was ik weer de enigste, ook wel logiesch had de RV een beetje aso neergezet en was er bijna geen ruimte meer voor andere auto's en zeker geen bussen. Toen ik er stond zijn er twee bussen doorgereden omdat er geen plaats meer was op de parkeerplaats (haha). Even later ben ik weer verder gereden en na ongeveer een half

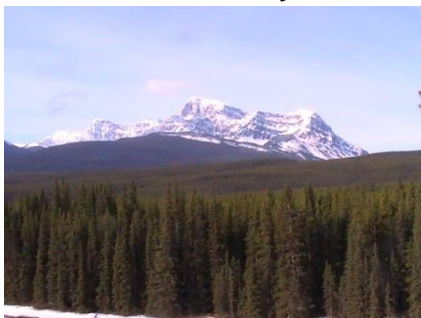


uurtje kwam ik bij de Saskatchewan River Crossing wat tevens de grens is van Jasper National Park en Banff National Park is. De Saskatchewan River (wat 'snel stromend' betekent) met z'n ruim 500 km lengte is de 5^e rivier van Canada (2^e en 3^e zijn de Columbia en Fraser River). Voor de rest van de Icefield Parkway (de laatste 110 km) ben ik nog gestopt bij Waterfowl Lake en bij Bow Lake. Bij Bowlake had ik ook nog een mooi uitzicht op de Bow Glacier, Tevens waren ook deze meren bevroren. Voordat ik in Lake Louise naar de campground zou gaan wou ik nog even langs het meer Lake Louise, want dat moest spectaculair zijn. Daar aangekomen zag ik dat ook dit meer bevroren was dus kon ik zijn turquoise kleur helaas niet zien, hier en daar zag je de kleur een beetje door het ijs komen. Hier was het wel druk met mensen, het was ook aan het eind van de middag en besloot om eventueel de volgende dag in de ochtend terug te komen als het minder druk was. Dus na een kwartier ben ik naar de campground gereden. Bij de ingang was het loket dicht en moest je zelf kijken waar je ging staan en geld in een enveloppe doen. Op internet had ik nog zo gekeken naar dit soort campgrounds om die te vermijden, toch maar proberen of ik er uit kwam. Ik kwam er al gauw achter dat ik niet de enigste was die niet wist hoe het werkte. Heb dus eerst een plek opgezocht, weer terug gereden om formulier in te vullen en geld in de enveloppe gedaan voor één nacht. Profosoriesch het briefje opgehangen met het bewijs van betaling en dacht na ruim 45 minuten ik vind het wel best zo, moeten ze het loket maar bemand houden. Rond een uur of zes even een happie gemaakt koffie gedronken en de foto's en filmpjes van die dag bekeken, wat een mooi gebied zijn de Rocky Mountains en wat een indruk en een schoonheid, je zou er moe van worden van al die indrukken. Lag dus weer vroeg in m'n mantje. De volgende dag zou wat rustiger zijn aangezien ik niet zo ver rijden ging, kon ik een beetje uitslapen..... lekker hoor.



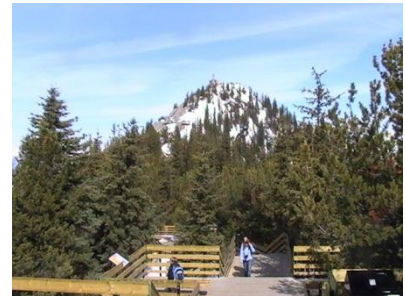
Vrijdag 13-6-2011 (Lake Louise-Banff-Lake Louise 159 km)

Rond een uur of negen ben ik vertrokken om naar Banff (65km) te gaan. Ik had besloten om niet over de highway te gaan maar via de oude weg (Bowvalley Parkway) want ik had die dag alle tijd. Onderweg veel uitzichten gehad over de eindeloze en uitgestrekte naalddwouden met aan de horizon mooie en hoge besneeuwde bergtoppen. Ook het rijden langs de Bowriver was erg mooi. Na ongeveer 40 km kwam ik langs het Internment Camp. Van het Internment Camp was niets meer van te zien maar er waren wel een paar



gedenkstenen. Dit kamp werd vroeger gebruikt om in 1915 krijgsgevangenen in op te sluiten. Deze gevangenen moesten de gehele dag zeven dagen in de week zware arbeid verrichten en hebben door de Canadeese Rocky's verschillende wegen aangelegd. Rond een uur of elf ben ik in Banff aangekomen en ben ik gelijk doorgereden naar de Banff Gondola om naar boven te gaan bij Sulphur Mountain.

Boven aangekomen had je een spectaculair uitzicht over Banff en de omgeving. Ook hier was het niet echt druk omdat het nog relatief vroeg was. Vanuit het bergstation waar je aankwam met de kabelbaan kon je ook nog naar de top van Sulphur mountain, wat een klein half uurtje in beslag nam. Het had ook wel iets sneller gekunt maar door de hoogte en m'n slechte



conditie vond ik het lang niet slecht. Na een klein uurtje ben ik teruggegaan naar het bergstation, wat tevens ook een weerstation is, om een hapje te eten en te drinken. Een klein uurtje later ben ik weer met de kabelbaan naar beneden gegaan. Het was weer een geweldige ervaring en was in de kleine twee uur dat ik boven was ook lichtelijk verbrand in m'n gezicht; het was namelijk schitterend weer. Bij de RV aangekomen ben ik gelijk richting Banff gereden en van daaruit naar Lake Minewanka ongeveer 10 km verder. Bij het uitrijden van Banff moest ik een noodstop maken met de RV omdat er plotseling 6 herten over de weg renden. Dat was wel even schrikken maar erg bijzonder zo aan de stadsgrens. Na een klein kwartiertje kwam ik bij Lake



Minewanka en heb de RV op de P-plaats gezet en heb weer genoten van de omgeving. Ook bij dit meer kon je normaal gesproken een rondvaart maken maar ook dit meer was nog bevroren. (normaal is rond begin april alles wel ijsvrij maar dit jaar hadden ze een strenge en lange winter gehad)

Ben daar een klein uurtje geweest wat rondgelopen en lekker in de zon gezeten en ook hier was weer bijna de enigste, lekker rustig dus. Hierna ben ik verder gereden naar Two Jack Lake en van daaruit weer terug naar Banff. Onderweg weer een aantal keer moeten stoppen voor een aantal berggeiten die niet aan de kant wilden gaan en midden op de weg bleven staan, ook andere mensen konden er niet door. Totdat er een bus aankwam met toeristen, de chauffeur reed stapvoets door en de geiten gingen pas aan de kant als ze bijna aangereden werden, heel bizar.

In Banff aangekomen heb ik de RV geparkeerd en heb nog even door het centrum gelopen en rondgekeken. Na een klein uurtje heb ik een restaurant opgezocht om een hapje te eten. Daarna nog even wat boodschappen gedaan en terug



naar de RV en rond een uur of half vijf weer terug gereden naar Lake Louise. De rit terug ben ik over de highway gegaan. Het viel me op dat als je bv links af wilde gaan, naar een P-plaats, moest je links voorsorteren, via de middenberm (was wel een weg)



de andere rijstrook over moest steken om bij een P-plaats te komen, hoezo vreemd!? Bij Lake Louise aangekomen ben ik nog even richting de skipistes gereden om te bekijken. Aangezien het aan het eind van de middag was kon ik niet meer met de skilift omhoog, ben dus teruggegaan naar de campground. Aangezien dit dezelfde was als waar ik de vorige nacht gestaan had, wist ik nu wel wat

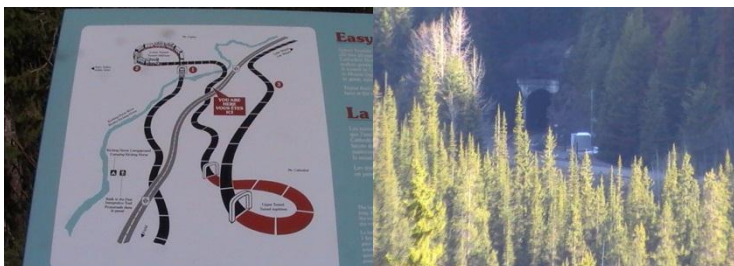
ik moest doen met de envelop en het geld, en stond dus al snel op dezelfde plek. In de avond begon het behoorlijk af te koelen en had al snel de kachel aan en de deur van de RV dicht. Aangezien het behoorlijk fris geworden was besloot ik om maar binnen te roken, had m'n sigaret nauwelijks aangestoken of het brandalarm ging met een hoop lawaai af, schrok me een ongeluk. Snel het alarm uitgezet en alles open gedaan, stond ik uiteindelijk toch nog buiten in de kou te roken.

Zaterdag 14-5-2011 (Lake Louise-Revelstoke 274km)

Vandaag omstreeks half zeven opgestaan, ontbeten, de RV een beetje opgeruimd en nog even snel wat nicotine. Rond half acht reed ik van de campground af in de richting van het meer Lake Louise, de zon scheen lekker en er was geen wolk aan de lucht, dus daarom besloot ik om er nog even snel naartoe te rijden om wat foto's te maken. Daar aangekomen was er geen mens te bekennen dus kon ik nog even mooi genieten van het uitzicht, na wat foto's ben ik terug gegaan naar de RV.



Rond acht uur vertrok ik in de richting van Revelstoke, onderweg had ik nog dingen op het programma om te gaan zien. Aangezien ik rond de 275km zou gaan rijden had ik tijd genoeg. Het eerste wat ik tegen zou komen waren de Spiral Tunnels na ongeveer 23 km. De Spiral Tunnels zijn een aantal spoorwegtunnels die door de



bergen twee keer een rondje maken, in de berg, om het hoogte verschil te overwinnen. Bij een mooi uitzichtpunt kon je de trein de berg in gaan en even later er weer uitkomen

en ging de trein onder zichzelf door, zo lang zijn de treinen in Canada. Toen ik op de P-plaats stond te kijken kwam er net een trein aan, aangezien het wel interessant en wel grappig was om te zien heb ik dit helemaal gefilmd, echter niet wetend dat het ruim elf minuten duurde voordat de trein voorbij was. Na ruim een half uur nog even



war cafeïne en nicotine ben ik weer verder gereden. Op naar het volgende avontuur, dit zou de Natural Bridge zijn in het Yaho National Park ongeveer vijftien minuten rijden. Daar aangekomen de RV op de P-plaats gezet en vandaar was het nog geen vijftig meter lopen of je was al bij de Natural Bridge. Dit is een granieten rots, die in de Kicking Horse River ligt en is uitgesleten en daardoor net op een brug lijkt. Aangezien ik nog vroeg in het jaar was stroomde er niet zoveel water door de rivier, maar het water wat er stroomde dat stroomde ook echt, kon je maar beter niet invallen.

Het was wel mooi om te zien maar niet echt spectaculair dus na een kwartiertje ben ik verder gereden naar Emerald Lake, ongeveer tien km verder. Aangezien dit een gravelweg was deed ik het rustig aan want eigen mocht ik niet op gravelwegen komen met de RV, was dus weer illegaal bezig (maar je moet toch wat als je iets wilt zien). Helaas was het meer ook bevroren, waar ik al bang voor was maar was toch wel een mooie plek om te zien. Ook hier weer zoals de hele vakantie al was... heerlijk rustig en geen toerist of mens te zien. Bij het meer was ook een koffiehuis en souvenirwinkel, echter deze waren beide dicht, zou wel door het vroege of nog niet gestarte seizoen wel zijn. Hierdoor moest ik dus maar een broodje en koffie doen in de RV, na een klein half uurtje weer terug over de gravelweg naar de hoofdweg richting een echte waterval, wat ongeveer driekwartier rijden zou zijn.



Ik was nog geen twee minuten op de hoofdweg of er staken ineens drie grote elken (wapiti's) over, ik gauw de RV aan de kant gezet om ze van dichtbij te kunnen bekijken, en het was wel makkelijk geweest om de camera mee te nemen, gemiste kans dus. Na een klein uurtje kwam ik bij de afslag om naar de Wapta Falls te gaan. Op internet had ik al gezien en gelezen dat je alleen vanuit de richting Golden daar in mocht slaan, ik ging richting Golden, officieel mocht ik niet linksaf omdat er een dubbele doorgetrokken streep was (zoals op de meeste wegen). Ik had weer geluk dat er geen verkeer was dus kon ik de gok wel nemen om linksaf te slaan. Ook dit was weer een gravelweg en aangezien ik geen tijd had (lees geen zin) om ruim 5km te gaan lopen besloot ik om maar met de RV verder te rijden. Na ruim 5km kwam ik op een P-plaats aan en kon ik niet verder rijden. Na geparkeerd te hebben zag ik een

bord dat het naar de Wapta Falls nog 2,5km lopen was, dat was dan nog te doen



dacht ik. M'n wandelschoenen aangedaan en toen het volgende probleem.....alleen in je ééntje, door het bos lopen werd sterk afgeraden wat ik gelezen had, dit in verband met beren. Na de nodige nicotine had ik moet genoeg verzameld om het toch maar te gaan doen. Aangezien de Wapta Falls de 2^e, wat watervolume, van Canada is wou ik deze toch echt

heel graag zien. Toen ik door het bos liep vond ik het best wel spannend.....als ik nu maar geen beer tegen kwam. De hele tijd dat ik in Canada ben wil ik beren zien, maar nu toch liever niet. Na ongeveer 20 minuten hoorde ik de waterval en even later kwam ik bij een uitzichtpunt waar je een eind beneden je de Wapta Falls zag. Het hoogteverschil valt wel tegen en is slechts 45m en de breedte ongeveer 80m. Wat een geluid!! En wat een gevoel!! Dit was pas een waterval!! Ik zag dat het pad verder naar beneden liep en ben het dus verder naar beneden gevolgd, tot ongeveer



twee derde waar ik me bedacht dat ik ook weer omhoog moest en ik kon niet zien waar het pad helemaal heen ging. Ik besloot dus om maar via de snelste weg te gaan.....over het hek dus. Dit ging prima en snel daarna was ik beneden. Ik stond ongeveer 100m van de waterval af en ik werd nog nat van het opspattende water. Dit was zeer indrukwekkend, wat voel je je dan klein en besef je dat de mens maar een klein nietig wezentje is als je bij zo'n grote waterval staat. Na een half uur had ik het wel gezien en begon ik ook behoorlijk nat te worden, ondanks dat het heerlijk weer was. Omstreeks elf uur was ik weer terug bij de RV, nog even snel koffie en peukje doen en toen weer verder. Iets over twaalf uur ben ik net buiten Golden wezen eten Golden, niets bijzonders in een wegrestaurant een broodje met warmvlees



met chilibonen en uien, smaakte bijzonder goed. Het was natuurlijk weer een hele hap want kleine hapjes en drankjes kennen ze net als de Amerikanen niet. Na het eten ben ik verder gereden in de richting van Revelstoke, onderweg had ik nog drie dingen op het programma staan. Na ongeveer 75km zou ik bij de Rogers Pas komen waar ook een info centrum was

waar je kon zien wat men nodig had om de pas over te komen, ook met de spoorlijn. Een week voor vertrek naar Canada was deze pas nog afgesloten voor verkeer ivm de hoeveelheid sneeuw die er nog lag. Onderweg hier en daar nog even gestopt voor wat foto's. Toen ik bij de Rogers Pas, op 1330m, aankwam was het info centrum dicht,

je kon er ook niet bij komen omdat er nog een hoop sneeuw lag, de weg was wel goed begaanbaar. Ondertussen was ik aangekomen in het Glacier National Park. Aangezien er verder niets bijzonders te zien was ben ik verder gereden. Na ongeveer 40km kwam ik bij het Canada Giant Cedars Boardwalk, dit is een trail dat tussen gigantische grote Ceders door loopt.

De Boardwalk ligt aan de rand van Revelstoke national Park. Daar aangekomen was het pad gesloten ivm werkzaamheden en sneeuw, aangezien ik niemand zag die aan het werk was en er een klein beetje sneeuw lag besloot ik om toch maar het pad te volgen. Het pad bestond uit een planken pad dit ter bescherming van de natuur en kleine plantjes die daar groeiden. Plotseling zag ik tussen de bomen door een kleine zwarte beer die in een grote ceder aan het klimmen was, was nog net op tijd om snel een foto te maken. De beer vond dat kennelijk niets en liet zich uit de boom zakken en rende de struiken in uit het zicht.



Was dus toch wel goed van me om toch het pad te bewandelen ondanks dat het gesloten was, pikte ik dus mooi mee. Na ruim een half uur had ik het pad gelopen en alles wel gezien en ben weer verder gereden. Toen ik bij de RV nog even wat deed aan m'n nicotine gehalte zag ik verschillende auto's en RV's aankomen rijden die ook het pad op wilden, echter toen ze het bord zagen dat het pad afgesloten was reden ze weer verder, toch wel zonde voor ze (haha).

Hierna ben ik weer verder gereden naar het Skunk Cabbage Boardwalk zo'n kleine 5km



verderop (ook aan de rand van Revelstoke National Park). Ook hier stond een groot bord dat het was afgesloten, echter mijn ervaring vertelde me om toch maar eerst te gaan kijken voordat ik verder reed, het was immers mooi weer en had tijd genoeg. Al snel kwam ik er achter dat er niets aan de hand was en dat het pad, op een kleine sneeuwhoop na, gewoon beloopbaar was. (ook hier reden de meeste mensen langs toen ze het bord zagen) Toen ik daar liep leek het wel of ik een coffeeshop inliep, zeker als je je ogen dicht deed. Wist niet dat er planten bestonden die zo erg naar wiet roken. Het was ook wel een mooie blom om te zien. Verder was het pad niet zo speciaal en na een klein half

uurtje had ik het wel gehad en ben weer verder gereden in de richting van Revelstoke waar ik zou overnachten.

Na een kleine 25km kwam ik aan bij de KOA campground in Revelstoke, hier een plaats gereserveerd voor de nacht, en aangezien het redelijk vroeg was, omstreeks vijf

uur, besloot ik om nog naar de Revelstoke dam te gaan, hoefde ik dat de volgende ochtend niet meer te doen. Zo gezegd zo gedaan en na een klein kwartiertje was ik bij de Revelstoke dam. Deze was zo'n 75m hoog en was zeer indrukwekkend, helaas was het visitor centre gesloten (ging pas twee weken later open, was wel jammer). Na ruim half uur een beetje ronde gelopen te hebben en wat foto's besloot ik om in Revelstoke wat te gaan eten, na zo'n lange dag begon m'n maag te roepen van honger!



Ik had gezien dat je in Revelstoke een redelijk goed steakhouse zou hebben (Bad Pauls Roadhouse Grill), dus die wou ik wel uitproberen dus naar Revelstoke en opzoek naar het restaurant. Daar had ik niet veel tijd voor nodig en vond het restaurant redelijk snel, het was nog steeds mooi weer en redelijk warm dus besloot om lekker op het terras in de zon te gaan zitten. Aangezien ik de enigste was werd ik snel geholpen door een leuke en enthousiaste meid. Ik bestelde natuurlijk een grote steak, die me zeer goed smaakte en natuurlijk weer net iets te veel was. Al met al was het een goed en leuk restaurant. Hierna nog even door het centrum van Revelstoke gelopen en toen weer richting de campground. Nog even koffie gemaakt en de foto's bekeken, nog wat gelezen en vroeg naar bed. Was weer een indrukwekkende en mooie dag geweest, veel gedaan en gezien.



Zondag 15-05-2011 (Revelstoke-Hope 428km)

Vandaag redelijk bijtijds opgestaan aangezien ik vandaag rond de 430km rijden moest, had verder niet echt dingen op het programma staan alleen de Othello Tunnels bij



Hope, dus had in principe tijd genoeg, maar moest wel een behoorlijk stuk rijden.

Onderweg kwam ik langs verschillende mooie meren en leuke stadjes/dorpjes. Ongeveer na een km of 100 kon je duidelijk zien dat je Rocky's achter je gelaten had en dat je weer in lager en warmer gebied kwam, weinig

begroeiing en dor landschap met hier en dar een meer. Na ruim 290km gereden te hebben kwam ik aan bij het Nicola Lake, zo'n km of 33 voor Marrit. Plotseling zag ik iets groots in een boom zitten, ik een noodstop gemaakt want had al snel gezien dat het Bald Eagle was die daar zat. Ben voorzichtig naar de boom gelopen en kon hem mooi zien zitten. Het was



een indrukwekkende vogel om van zo dichtbij te zien. Na een klein kwartiertje zat de vogel nog steeds op z'n tak en wou hem toch zien vliegen zodat ik hem kon filmen



als hij in de lucht was. Besloot dus om voor actie te zorgen, klapte hard in m'n handen met het gewenste resultaat, vliegen dat tie deed, alleen was ik hem de helft van de tijd kwijt, goeie actie (haha). Rond een uur of half vier was ik bij de Othello Tunnels vlakbij Hope, en ook hier weer een bord dat ze gesloten waren. Natuurlijk geloofde ik dat niet en ik was vastbesloten om er gewoon naar toe te gaan, was er speciaal naar toe gereden en moest dit natuurlijk ook zien. Voor de verandering was ik nu eens niet de enigste die daar was. Na een klein kwartiertje kwam ik bij de tunnels en er stond bij de eerste tunnel een groot hek waar je niet overheen kon,

de tunnels waren inderdaad afgesloten en kon niet verder, was wel jammer. Ik zag al snel dat je wel om het hek heen kon en besloot om dat maar te doen. Als er mensen in de tunnel werken kunnen, kon ik er ook doorheen lopen beredeneerde ik. Ik dus lang het hek en de tunnel in, dit duurde niet lang of ik hoorde stemmen echter me, bleken het de andere mensen te zijn die ook dachten van wat hij kan, kunnen wij ook. (als er 1 schaap over...)

De Othello Tunnels zijn drie tunnels die door de Coquihalla Canyon Provincial Park lopen en zijn oude spoorweg tunnels. Tevens zijn bij deze locatie verschillende bekende films opgenomen, oa First Blood van Sylvester Stallone en een James Bond film.



Door het National Park loopt ook een rivier die slingerend en met veel kabaal zijn weg



heeft gevonden, de Coquihalla River. Dit was ook wel imposant om te zien hoe deze rivier zich een weg heeft gebaand door de rotsen.

Omstreeks vijf uur ben ik verder gereden naar Hope waar ik nodig tanken moest en daarna doorgereden naar de Telte Yet Campsite (deze werd gerund door de Telte Yet indianenstam). Daar aangekomen was er

niemand op het kantoor aanwezig dus de RV maar vast op een mooie plek aan de Fraser River gezet. Na een klein half uurtje ben ik weer naar het kantoor gelopen maar er was nog steeds niemand aanwezig. Even later kwam er een stel aanlopen en vroegen of ik stond te wachten op iemand van



kantoor. Ze vertelde me dat de vrouw van het kantoor weg was gegaan om te lunchen, dat was rond twee uur 's middags, vond het toch wel vreemd...lunchen en om half zes nog niet terug. Ik had geen zin om nog langer te wachten want ik wou een happie gaan doen in Hope. Ben naar het centrum gelopen, ongeveer 10 min lopen en ben gaan eten bij Driftwynd Bistro & Dining Room. Hier dus naar binnen en jawel hoor, weer de enigste! In het restaurant was een leuke meid aan het werk en heeft me zeer goed geholpen. Eerst bier, welk bier of dat ik hebben wou, wist ik toch niet, echter wist ze hier een oplossing voor. Ze kwam al snel met 4 verschillende blode biertjes aan, de glazen half gevuld, om te proberen zei ze, en natuurlijk waren het



geen kleine glazen (gelukkig half vol). Hierna eten besteld, wederom weer een grote steak. Ondertussen had ik haar ook wat te drinken aangeboden en gevraagd of ze er gezellig bij kwam zitten samen met de kok, er was toch verder niemand en de baas was in Vancouver dus... Na enig aandringen gingen gezellig bij mij aan tafel zitten. Natuurlijk ging het over waar ik vandaan

kwam en wat ik allemaal in Canada gedaan had, ondertussen biertje, biertje. Na het eten nog een nagerecht genomen en op aanraden Spanisch Cafe, ook dit was erg lekker en voor dat ik het wist er een stuk of 4 gedronken. Hierna nog even gebleven en met z'n drieën nog wat wijn en bier gedronken. Na de nodige drankjes had ik betaald en ben weggegaan, dit duurde nog geen 5 minuten of ik was al weer binnen met de vraag of ze wisten waar de Campsite was, was een beetje de weg kwijt (weet ook niet hoe dat kwam) Als ik nog even wachten kon dan zouden ze me er heen brengen met de auto, was geen probleem doe nog maar een biertje dan. Even later brachten ze me naar de Campsite en ik nodigde ze nog even uit om wat te drinken, m'n bier moest op omdat ik de volgende dag de RV moest inleveren. En zo werd het steeds gezelliger en later. Rond middernacht zijn ze weggegaan. Gelukkig hoefde ik de volgende dag niet vroeg op omdat het naar Vancouver omstreeks 140km was. O ja ondertussen was er nog niemand bij m'n RV geweest van de Campsite, en dacht als ze er morgenochtend niet zijn hebben ze mooi peg en ik geluk. Maar dat zou ik de volgende dag dan wel zien.

Al met al een mooie dag en toch nog behoorlijk dronken m'n mandje in, de eerste keer in deze vakantie!!

Maandag 16-05-2011 (Hope-Vancouver 140km)

Vandaag omstreeks tien uur opgestaan, de RV van binnen opgeruimd en schoon gemaakt. Even later werd er op de deur geklopt, toen ik de deur open maakte stond er een klein vrouwelijk indiaantje voor de deur, of ik betalen wou voor de afgelopen nacht. Het was belachelijk goedkoop, de goedkoopste van de gehele vakantie ondanks

dat de douches en wc's zeer schoon waren. Ik betaalde dus en ze zei dat ik geen nota kreeg want daar deden ze niet aan.

Omstreeks elf uur verliet ik de Campsite en heb in Hope nog even bij Subway ontbeten en even later richting Vancouver gereden.

Aangezien ik ruim op tijd was ben ik met een sukkeldrafje die kant opgereden en omstreeks twee uur was ik bij Fraserway RV rentals. Na alle papieren ingevuld te hebben en betaald, moest ik nog een half uurtje wachten en werd keurig door een busje mij m'n hotel die besproken was afgezet.



Mijn kamer was al klaar dus ik kon gelijk naar boven. Nadat ik een aantal spullen had uitgepakt ben ik eerst uitgebreid in bad gaan liggen, wat was dat fijn en lekker.

Hierna lekker op bed gaan liggen en de video's en foto's bekeken, als snel zag ik dat de camera op de tv aangesloten kon worden, dat was beter. Na wat gerommeld en geprobeerd te hebben had ik geen beeld, bellen naar de receptie om te vragen of hun het wisten. Ze wisten het niet maar zouden iemand langs sturen, na tien minuten werd er op de deur geklopt en er stond iemand van de TD. Hij is ruim een half uur bezig geweest maar kreeg het niet voorelkaar. Misschien was het mogelijk in een andere (duurdere) kamer met een betere tv, ook daar een tijd bezig geweest maar het mocht niet baten.

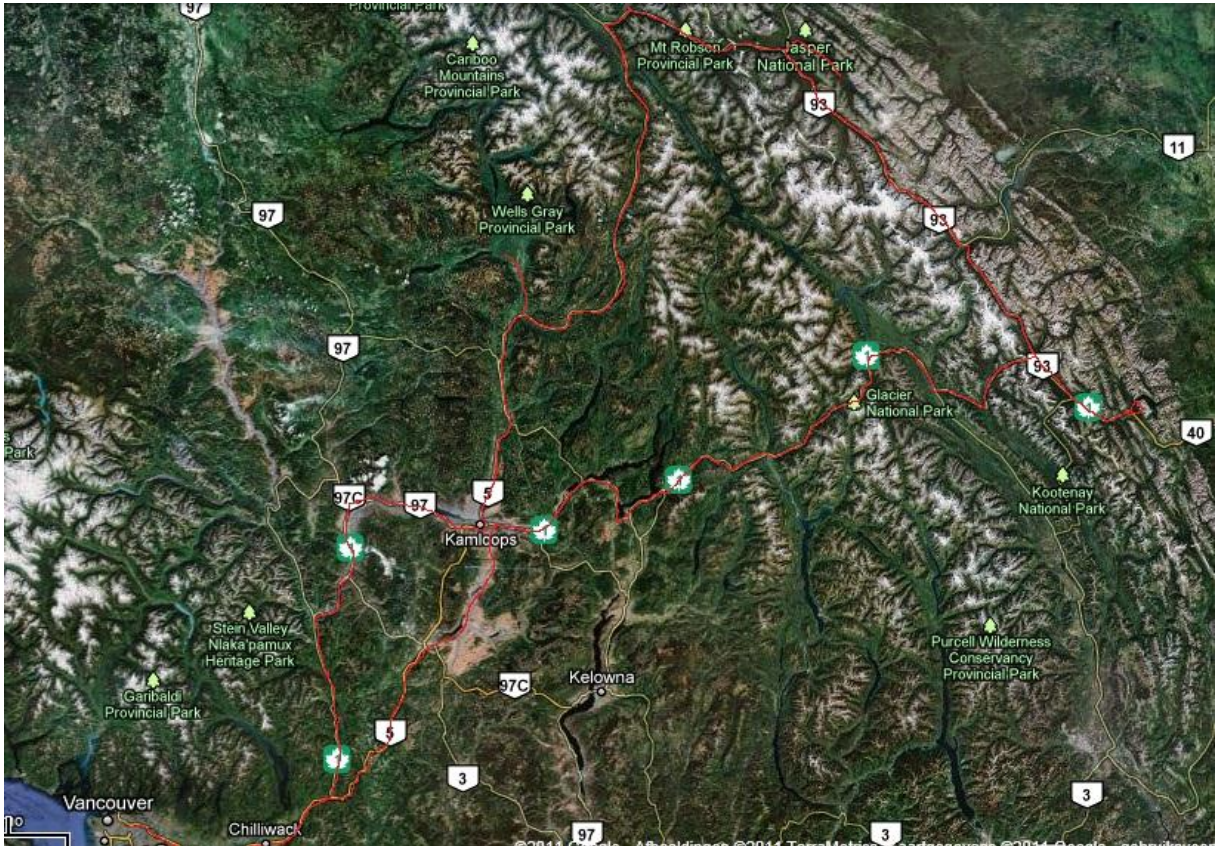
Omstreeks half zeven ben ik naar beneden gegaan om een biertje te drinken en wat te gaan eten. Ben 's avonds redelijk op tijd naar bed gegaan mede omdat ik de volgende dag vroeg vertrekken zou om nog een week naar Vancouver Island te gaan naar mijn zus die daar woont.

Dit was de laatste dag van mijn camperreis die zeer indrukwekkend was. Heb alles kunnen doen wat ik bedacht had om te gaan doen, heb alle dieren gezien die ik wou zien en zelfs nog meer. Het was wel jammer dat ik niet meer tijd had genomen en de dagen zo vol gepland had. Het is zeker voor herhaling vatbaar echter ga ik dan wel langer. Het rond rijden met een camper en slapen in een camper is al mijn verwachtingen te boven gegaan en is me zeeer goed bevallen aangezien ik een hekel heb aan kamperen. Ik heb bewust een korte periode gedaan omdat ik dus niet wist of ik het rondtrekken met een camper wel leuk zou vinden, voor het zelfde geld had je die voor twee weken en was er achter gekomen dat het helemaal niets was, zat je dus mooi opgescheept met een camper waar je ook nog twee weken in moest verblijven, vandaar de korte tijd.

***Ik ga dit zeker nog een keer doen,
dezelfde route maar dan langer !!***

Hieronder mijn route:

Vancouver > Cache Creek (via Hope) > Valemount > Jasper > Lake Louise > Banff > Lake Louise > Revelstoke > Hope (via Merrit) > Vancouver (totaal 2155km)



De dieren die ik gezien heb:

Zwarte beer

Bizons

Elk (wapiti)

Herten

Wolf

Berg geiten

Bald Eagle

Marmotten

Canadese eekhoorns

Diverse soorten vogels

Bever

Einde 😊